

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

4. Honor literarum per Pegasus significatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

tat, ornat, efflorescere facit. Eleganter Horatius lib. 4. Od. 2.
 Monte decurrens velut amnis, imbres
 Quem super notas aluere ripas,
 Fervet, immensusque ruit profundo,
 Pindarus ore.

Hinc etiam discis, nullam esse tantam difficultatem, quæ consilio & magnitudine animi superari non possit. Nihilque tam arduum, tamque inaccessum existere, quod ingenij dexteritate attingere, & assequi non queas. Vide Alciati emblemata 14. Unde Bellerophonta dictum putans, quasi *Βυλληφόροντα*, sapientem consultorem vel *τὰ βίλλεγα φέροντα* mala ferentem

III. (c) Præterea Pegasus Aurora à Jove obtinuit; quò significatur vigilantum esse Sapientiam quærenti; est enim, juxta adagium, *Aurora Musis amica*. Sapientissimus regum profatur: *Qui de luce vigilaverit ad illam (Sapientiam) non laborabit; assidentem enim illam foribus suis inveniet* Sap. 6. Est enim tempus matutinum aptissimum disciplinis hauriendis; *assidet quasi Sapientia foribus*, dum ultro affluunt optima sensa menti; quæ alio tempore multo labore conquirenda. Manè corpus omne studijs habilis, caput defæcatum, stomachus exoneratus, tempus quietum, animus à diurnis negotijs vacuus, vegetiores omnes sensus. Hinc aurora in effedo, Pegaso & gallo illud trahente, facem manu extollens pingitur, cum lemmate: *Doctrina præco*. Veteres docebant, ad auroram cum Dijs versandum; quibus illud solenne: *à Jove principium*. Credebant enim Jovem primò manè operam dare hominum audientia. Hinc Æneid. 11. Æneas

Vota Deum primò victor solvebat Eoð.

Id est, principio diei; quod maxime faciendum Musarum cultoribus, quarum, ut *apertas*, quod dicitur, *Iannas habeant*, summo mane pulsent eas. Et Manna illud cœleste Exod. 16. ante solis ortum erat colligendum. Sic dulces litterarum fructus gustantur ab illis, qui surgenti soli vel Auroræ *matutinum* ferunt *Ave*, quod suis olim Patronis Romani clientes factitabant.

IV. (d) Sed cur *alatus* Pegasus, & in cœlum evolans, ibique sideribus additus dicitur? Hic doctrinæ volatus est, præsertim si altera illi sit ala, virtutis scilicet, conjuncta; Pennas addit *Fama*, & gloria in terris propagata. Vennsinus lib. 2. Od. 2.

Illura

(c) *Aurora Musis amica*. (d) *Pegasi in cœlum translatio, & ala, denotant honores litterarum.*

Illum aget penna metuente solvi

Fama superstes.

Ita pennatus Pegasus infessores suos in altum extollit humo, & quod idem Poëta canit Od. 1. lib. 1. *secernit populo & Dijs miscet superis*. Quis enim nescit, quibus honoribus ubique gentium affecti sint viri Sapientes? Ennius certè Poëta moriens, vetuit *decorari lacrimis funus*, quòd diceret, volitare se per ora virum, tanquam inextinctum. Defuncti statuam Scipio Africanus sepulchro suo imponi iussit, ut indicaret, inter mortuos stare, viverèque virum doctum. Platoni in Siciliam venienti Dionysius tyrannus, quamvis ad superbiam, savitiàmque natus, navim misit obviam regio splendore apparatus. Et egredientem, in littore aureis quadrigis excepit, atque in urbem Syracusas triumphabundus induxit. Plutarch. Ad *Livium* Romanæ historiae scriptorem visendum, è remotis regionibus accursus fuit. Virgilio in theatro carmina recitanti, universus populus Romanus, perinde ac Imperatori Rom. assurrexit. *Zenonem* philosophum Athenienses tanto honore prosecuti sunt, ut apud eum claves urbis deponerent, ipsùmque ornarent aureâ coronâ & imagine aërea. Laërtius. Ut adeò meritò *Eupheme* Mufarum nutrix fuisse feratur. Pausan. in Bœoticis. Nam hæc *Bonam Famam* seu *Gloriam* significat; quò Ciceronis illud confirmatur: honos alit artes, omnesque incenduntur ad studia, gloriâ. Vnde ille litterarum amore incensus Poëta:

Magnum iter ascendo, sed dat mihi gloria vires,

Non venit è facili lecta corona jugo.

Confirmat hanc explicationem Pierius in hieroglyphicis, *Famam* per *Pegasum* denotari docens: esse eam è Medusæ capite ortam, terroris utique plenam; nam plurimos absterret litterarum labor: sed hunc metum qui vicerit, ejusque primo terriculo quasi caput amputaverit, cum velut Pegaso quodam in altum evehi, & spectandum cum admiratione reddi. Fontem autem Pegasæ unguâ in Parnasso excitatum, ait esse Symbolum, quod homines sapientes propinent hinc argumentum alijs de se scribendi, ipsique tingant suum calamus ad illustria aliorum facinora celebranda, & famam extendendam. Confirmat hæc omnia Ecclesiasticus cap. 39. loquens de viro sapiente: *Collaudabunt multi Sapientiam ejus, & usque in seculum non delebitur: non recedet memoria ejus, & nomen ejus requiretur à generatione in generationem*. Pegasus alatus insuper indicio est, esse *suis pennis*, quod proverbio fertur, *volandum*, hoc est,

est honoribus, ingenio & industriâ sibi comparatis, non alienis, vel pecuniâ emptis superbiendum. Nam *Ingenium* Pegasus est: ejus alæ sunt celeritas inveniendi, & rationes ad aliquid demonstrandum, excogitandi. Procul hinc Trossuli, quorum pilei volant pennis & cerebra stupent plumbo. Pegasus inter *astra* radiat, quia Docti stellis comparantur, Danielis cap. 12. *Qui autem docti fuerint, fulgebunt quasi splendor firmamenti.* Nam & suo illustrantur ingenio, & lumen dividunt in alios. Hæc de Pegaso. Redimus ad Bellerophontem & Chimæram.

V. (f) Pugna Bellerophontis ac victoria adversus monstrum triforme, videtur ostendere, quale certamen pro Castitate contra Libidinem sit suscipiendum; quæ representatur per hoc portentum, de quo Ovid. 9. Metam.

---- medijs in partibus *hircum*

Pectus & ora *leæ*, caudam *serpentis* habebat.

Flammæ ore vomuisse Virgilius autor est 6. Æneid.

---- flammisque armata Chimæra.

Et Horatius Ode 17. lib. 2. vocat Chimærae spiritum ignea. Nimirum Amor impurus cum impetu & ferocia (agnoscas *leonem*) invadit hominem; ut *hircus* progreditur, & in occupato jam pectore petulanter lascivit; deinde aculeos doloris & poenitentiae post se relinquit, *Draconem* putâ seu *colabrum*, in fine mordentem. Est verò *Libido* commotio Voluptatis turpis, repugnante ratione excitata, & occultus quidam igniculus, quo pectus semel afflatum ita aestuat, ut, tanquam oleum igni sit additum, ardere non cesset, donec potiatur ejus, quod concupiscit. Et hic ipse est, quem *Cupidinem* vocant, qui est ipsò Vulcanò, ut vir eruditus loquitur, ardentior, quippe cujus origo est ignea, processus errans, exitus poenitendus. Nec frustra hic leo vomit ignem; de quo Hieronymus in epistolis: ô ignis infernalis, luxuria, cujus materia gula, cujus flamma superbia, cujus scintilla, prava colloquia: cujus fumus infamia & immunditia, cujus finis gehenna. Quòd verò mediam Chimærae partem *Caper* seu *hircus* constituat, quid aliud innuitur, quàm foetor libidinis? est enim hoc animal (quod Plinius asserit) in Venerem immodicum; unde Horatius lib. 2. Od. 10. de Sacrificio Bacchi.

Libidinosus immolabitur caper.

Et alibi vocat *olidas capellas*: & capram, uxorem foetentis mariti. Virgilius appellat hædos *petuleos*. Proverbio dicitur: *hircum olet*. Spurcissimum enim vitium est impura voluptas. Seneca de brevitate vitæ, c.

R

6. Nil-

(f) *Chimæra* Symbolum impurae libidinis.